

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תום' ד"ה שכן פודין וכו'
מה לקרקע שכן קונן
ממלכה אנבן. עין ד"ק
דף יב ע"א תום' ד"ה אלא
תחיתא :

מוסף תוספות

אירוסין אין זו לה שום הנאה שהיא
לן כבוד בו אלא היא את מורשת
זין קניין מרובה. שקוין קרקעות
ועבדים: בע"כ. ביאה קונה בינמה
מייבם דנפקא לן ביבמות (ד.ו.)
בזיכא ש' שטר מוליד את האב
בע"כ. מבעלה: באמה העבדים
בע"כ. שאניה מוכרה שלם המעשה:
כסף שאינו מאילד בסרסומ. אם
מתקדשה לכהן כדחנן במזמנות (ח.)
אין האשה לזולתה בתרומה עד
שתכנס לחופה: שאינו גומר. להוציא
מראות אביה למעשה ידיו ולירושא
הקדש. ש"ס. דרש"ס. וזו חזרה
קין שנתנה לו חורה

ותיתי מהגך מה להגך שכו
 בַּאֲשֵׁרוֹת מִיָּהָא לֹא אֲשַׁכְּחָן
 שְׁאִינוּ מֵאֵכֵיל בְּתֵרוּמָה קָה
 וּבִכְסָף אִינוּ מֵאֵכֵיל וְיִהְיֶה
 בְּתֵרוּמָה שְׁנֵאמֹר ל' וְכֹהֵן כ'
 וּמֵה מַעַם אֲמָרוּ אֵינֶה
 וְתִשְׁקֵנוּ לֵאלֹהֵי אֲחֵאוֹתֶיהָ

אֵלֶּם אִין זֶה נָם. פִּירֶם קְנוֹטוֹס
הִיא לִיכֶם לְבִית וְשׁוֹב אִינֶה נִאָּגֶדֶת
מִכְרוּ מוֹתֵר וְיִזֵּל דְּבוּת אִינֶה קִירוֹם
כְּדִמְכּוֹחַ (שְׁלִיחַ): וְרָבִי יוֹסֵי הִגְלִיִּם
רַחֲמֵי רַחֲמֵי וְיִזֵּי הִגְלִיִּם כְּלָל וְדִרְגָּתִי
דְּרַשׁוּ רֵחֶם דְּמִינִיעַ כֵּלָל וְלִרְשָׁא דְּהֵא
לְרִבִּינוּ חָס אִם אִם חֲשׁוֹב צֶעַל כְּרַחֵם
צַעֲרִי הֵלֵךְ הֵלֵךְ מִקְדָּשׁ כְּמוֹ קִטְנֶה כְּכַף
אִ"כ הִיב קִלְמָר כְּכַף נִמִּי אִינֶה צִלְמָה
אֵל הַעֲבִירִי בְּכַף מִקְדָּשׁ צַעֲרִי שֶׁל
שֹׁאֵר לְהוֹשִׁיעַ שְׁלֵם קִירוֹשׁ מִיַּעֲרֵה
הַכֶּסֶף צִבְלִי אִשׁוּתִי וְיֵשׁ מִיִּשְׁכֵּינִם פִּי
הִינֵה מִתְרַלֵּת אֲנִי קִירוֹשׁ קִטְנֶה לֵאמֹר

לחזק לגזר שטר על מעות פדיון
הכסף וקס ליש: האי שטרם לחוד
כניסה זה מפורש לשון יליאה:
רש על מנת מה הוא נותנו: חד

אס להכניס: קאי בנידוין וממעט
קידושין. בתמיה: ולר' יוסי הגלילי
דמפיק ליה נלאי וכפס' דרשא
אחריו. כ"ב ד' גיטין (דף כ"א):
לדבר הכורת. שיהא הספר מגדיל
ולא שיהא בו המצי האונק: אין זה
כריסום. שכל ימיה היא נאכדת בו
לקיים תנאו זה ממחמת: האגדה זה
כריסום. אפילו מיד דהיא מקיים
תנאו ותמן שאפשר דברים הללו
נמצא ליה הדבולה: מפרס כריסום.
דהוה מצי לימכת ספר כרת דמשמע
ספר כורתה וכן דרשא אחריתי
מיתורא דלשונא: דהא מהדא לא
אפי' כו'. הכי קאי ליה האי מנא
לענין דפרוי כבולו והלא דיו הכי

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לגזר שטר על מעות מדין
והוא (קס ל"א): **האי שטרא לחוד**
הוא חס מפורש לשון יואל:
ל מנת מה הוא נותנו: **חד**

ומנין שאף בשטר ודין הוא ומה כסף שאין מוציא מבנים שטר שמוציא אינו דין שמבנים מה לכסף בשכן פודין בו⁶ הקדש ומעשר שני תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר⁷ שני דכתיב ונתת הכסף וקם לו אמר קרא ויצאה והיתה⁸ מקיש הויה לציאה מה יציאה כשטר אף הויה נמי בשטר⁹ ואקיש נמי יציאה להיות מה הויה בכסף אף יציאה בכסף אמר אביי יאמרו כסף מבנים כסף מוציא סניגור יעשה קטיגור אי הכי שטר נמי יאמרו שטר מוציא שטר מבנים¹⁰ קטיגור יעשה סניגור מילי דהאי שטרא לחוד ומילי דהאי שטרא לחוד רבא נמי האי כספא לחוד והאי כספא לחוד מיבעא מיהא חד הוא רבא אמר אמר קרא וכתב לה בכתובה מתגרשת ואינה מתגרשת בכסף ואימא בכתובה מתגרשת ואינה מתקדשת בכתובה הא כתיב ויצאה והיתה מקיש וכו' ומה ראת מסתברא קאי בגירושין ממעט גירושין קאי בגירושין וממעט קידושין ולרבי יוסי הגלילי דאפיק ליה להאי קרא לדרשא אחרנא שאינה מתגרשת בכסף מנא ליה אמר קרא ספר כריתות¹¹ ספר כורחה ואין דבר אחר כורחה ורבנן האי כריתות מאי עברי ליה מיבעי ליה ילדבר הכורת בינו לבנה¹² כדרתנא הרי זה גיטך ע"מ שלא תשתי יין על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם אין זה כריתות כל שלשים יום הרי זה כריתות ורבי יוסי הגלילי מכרת כריתות קא נפקא ליה ורבנן כרת כריתות לא משמע להו חדא מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי הוה תיתי לא ליכתוב רחמנא בשטר ותיתי מהנך מה להנך שכן הנאמן מרובה לא ניכתוב רחמנא בביאה ותיתי מהנך מה להנך שכן קניין מרובה לא ניכתוב רחמנא בכסף¹³ ע"כ וכ"ת כסף נמי ע"כ באמה העבריה מר רב הונא חופה קונה מקל וחומר ומה כסף חופה¹⁴ שמאכלת¹⁵ כתרומה אינו דין שתקנה ולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת נה נפש קנין כספו והאי קנין כספו הוא ת גזירה שמא ימזגו לה כוס בבית אביה לא פריך הכי ומה כסף שאינו גומר קונה חופה

ל'מיה נולדה לקיים תנאי זה מחמתו וא"ת אח"כ לא
לחלוק מיתת אביה"ל וא' חשיב בית אביה כדאמרין גזדרים
אחי חלוצי של אביה אע"ג שמת כדכתיב (בראשית לח) גבי עמר
אמר ד' ברייתו נפלא. מיתת דפנקח המרגש (יגער ד' פנ:) קאמר
דמר ד' יוסף הגלילי דרש כרת כריתות וי"ל דאמר קאמר לא
א' שוב"ן ישנן בע"ל ברה"ט. פי' בקוטנרם בלא צינמה
שהאב מוכר אב בתו בעל כרחא א"כ מאי קאמר רב הונ
ע"ג ואומר רבינו חס"י כיון דאב במקום בתו קאי' אן אז מה
עשברה ע"כ הרי אב מוכרה מדעו"ה וי"ל דהכי פריך כפך
וע"כ א"י ב' נח דהא דאמר לקמן (דף ע"א) אסר לא יעשה
דאמר דאמר כפך באשמות מיתת אן אשכחנא וכי הכי גונא
קונטרס דודאי זה קרי בעל כרחא מיתת א' אמה העברי
הוא לה כמו מיתת וקופה עומדת ליעשה א"אס היתה בת

ה.

וְאֵל מִי פִּיּוֹ מֵהֵלֵל
 נִירוֹחֵן הַלֵּיל כִּי קִמַּח
 עֲשֵׂן מִחַ (נִירוֹחֵן הַלֵּיל כִּי)
 [קד]:
 יוֹ בִּי מִי פִּיּוֹ מֵהֵלֵל
 עֲבָרֵן הַלֵּיל וְשִׁד
 מֵהֵלֵל מִשְׁעָר שֶׁיֵּלֵךְ
 [טושיס] יִיד כִּי שֶׁלֵּא עֲשֵׂי
 [קלח]:
 יוֹ בִּי מִי פִּיּוֹ מֵהֵלֵל
 נִירוֹחֵן הַלֵּיל וְשִׁד
 שֶׁסֵּלֵיִם טוֹ מִמֶּנּוּ עֲשֵׂן
 מִשְׁעָר הַלֵּיל כִּי קִמַּח
 עֲשֵׂי כִּי
 יוֹ בִּי מִי פִּיּוֹ מֵהֵלֵל
 מִרוֹחֵן הַלֵּיל וְשִׁד
 כִּי לֵיּוֹ:

תורה אור השלם

1. ואם נאל יבאל את
השדה והפרדש אתו
וקח חמשת כסף ערבך
עליו וקם לה.
2. ויצאה מביתו והלכה
ודתה לאיש אתר:
3. כי יקח איש אלא
ובעלה ונתה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
הזר עות דבר וכתב לה
ספר מירח ותן כדא
ושלחה מביתו:
4. וברום אז
וכתן כי יקח נפש
קצין כסף דאס יאכל בו
וליו ביח דאס יאכלו
בלחם: ויקרא כב יא

תום' ר"י תזקן

חופה קונה. קנין דארוסין
אם מסרה לחופה לשם
קדושין. חופה, שמיחדין
שניהם בלא ביאה, שאינ
גומר. ליורשה וליטבא
לה.

מוסף דש"י

[illegible]